

[M. Sig Steffensen.]

at det er, fordi man har villet forberede landstingets afskaffelse ved en grundlovsændring.

Den eneste fare, jeg kan øjne ved et etkammersystem, er, at dersom lovenes antal stadig stiger og lovgivningsmagtens område stadig udvides, kan det blive nødvendigt under et rent etkammersystem, hvor alle lovene skal igennem samme flaskehals, at holde folketinget eller rigsdagen, eller hvad navnet nu bliver, inde hele året, og så kan man risikere, at rigsdagsmændene bliver en slags specialister, som ikke har den levende forbindelse med erhvervslivet, der har så stor betydning for folkestyret.

Heroverfor har vi den mulighed at indskrænke lovgivningsområdet ved at lade befolkningen og erhvervslivet i frihed ordne deres egne sager under få, men retfærdige love, og da jeg er tilhænger af en sådan forenkling og også tror, at denne simpelthen bliver en nødvendighed, dersom vi skal bevare demokratiet og folkestyret, finder jeg ingen anledning til at have betænkeligheder ved et etkammersystem.

Vi kan i Danmark ikke være bekendt at have den gældende høje valgrets alder. At man kan blive 43 år, inden man får stemmeret til landstinget, er meningsløst; intet land har vel magen hertil. Og den handlen mellem valgmandene, som foregår, når der skal vælges landstingsmænd, synes jeg heller ikke om. Derfor — og særlig, fordi der på så mange andre områder er sket forbedringer i det foreliggende forslag om en ændring af grundloven — vil jeg kunne medvirke til en grundlovsændring.

Efter forslaget tages fastsættelsen af valgrets alderen ud af grundloven, og der skal ved folkeafstemning tages stilling til, om valgrets alderen skal være 21 år eller 23 år. Jeg har altid været tilhænger af 21 års valgrets alderen, og i denne forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom på, at da der normalt er fire år imellem valgene, bliver 21 års valgrets alderen reelt i gennemsnit til 23 år, og dette kan aldeles ikke siges at være en for lav valgrets alder — man kan snarere sige tværtimod. Ungdommen har jo i mange år stærkt krævet 21 års valgrets alderen, og når der nu gives de 21-årige ret til ved folkeafstemningen at gøre deres indflydelse gældende, må vi håbe, at de også vil gøre brug af denne ret.

Grundlovsforslaget er opdelt i 11 kapitler med ialt 90 paragraffer, og det kan ikke siges med rette, at der på nogen måde er sket forringelse af de enkelte paragraffer. Det vigtigste ved en grundlov er, at den ikke med sine bestemmelser sætter nogen hindring for det levende livs frie udvikling og ikke giver plads for undertrykkelse af det enkelte menneskes personlige frihedsrettigheder.

Angående forslaget's paragraffer skal jeg ikke gå i enkeltheder, men ønsker dog at fremkomme med bemærkninger til nogle af paragrafferne.

I § 1 står der: „Denne grundlov gælder for alle dele af Danmarks Rige.“ Dermed er fastslået, at Grønland nu bliver en direkte del af det danske rige, og i § 28 samt i valgloven bestemmes det, at Grønland også får repræsentanter på rigsdagen. At dette vil få stor betydning for samarbejdet mellem Grønland og Danmark, er indlysende. Det er ikke så længe siden, vi her i tinget vedtog et lovforslag — jeg tænker på forslaget om det nordiske mineselskab —, som viser, at Danmark måske i fremtiden vil få mere og mere samarbejde med Grønland, og at der vil ske en stor udvikling i Grønland. Derfor hilser jeg med tilfredshed, at Grønland nu også får repræsentanter i den danske rigsdag.

De tre følgende paragraffer drejer sig om kongemagten og arvefølgen til tronen; om lovgivningsmagten og den udøvende og dømmende magt samt om kirken.

I de følgende kapitler gives der bestemmelser om rigsdagens sammensætning og opdeling, folkeafstemning og rigsdagens kontrol med administrationen. § 55 fastslår, at der skal ansættes en eller to personer til at have indseende med statens civile og militære forvaltning. Denne nye bestemmelse i grundloven om ansættelse af ombudsmænd, hvis opgave bl. a. skal være at føre et vist tilsyn med forvaltningen af bemyndigelser, vil jeg ikke indvende noget imod, den er sikkert nødvendig, men jeg vil dog ikke anse det for at være et fremskridt, når man finder det nødvendigt at indsatte § 55 med den begrundelse, som gives i forfatningskommissionens betænkning: at administrationen og de vidtgående bemyndigelser i de sidste 35—40 år er svulmet sådan op, at en mere indgående kontrol bliver påkrævet. Det ville efter min mening have været bedre, om man havde indsat en para-